





บางทีมันหลง มันหลง ก็เลสมันหลอก หลวงพ่อยังคงคิดว่า เราสมัยก่อนมันก็ยังเป็นลาว เป็นไทยกันอยู่นะ มาเปลี่ยนกฎหมาย คนในไทยได้ร่วมธงไตรรงค์นี่คือคนไทย เป็นหนึ่งเดียว ไม่แบ่งแยก

เมื่อก่อนเข้าไปอยู่กรุงเทพฯ ไปบิณฑบาตที่แรก เขาก็มองหน้า ท่านเป็นไทยหรือเป็นลาว เขายังถามอยู่เลย

ใจมันก็ยังคิดภาวนา ไปๆ แล้วมันหลงเขต หลงแดน นี่กว่าตัวเป็นผู้ยิ่งใหญ่ จะปฏิบัติแบ่งแยกดินแดนโน่นเนาะ มันคิดอย่างนี้

ไปๆ มาๆ ที่ได้สติ ไปเจอเพื่อนคนหนึ่ง มันเป็นนักเลงโต เป็นเถรเหมือนกัน มันชวนต๋อย มันชวนชกกัน กลัวมัน กลัวมันด้วย กลัวผ้าเหลืองด้วย เราบวชมีผ้าเหลืองแล้ว จะมาชกมาต๋อยกันได้อย่างไร มานึกในใจ มาตอนนั้นมันก็ได้สติขึ้นมา ความยิ่งใหญ่ทั้งหลายที่เคยหลงตัวมันก็หายหมด เพียงแค่นี้คนเดียวเรายังไม่กล้าสู้มัน แล้วจะไปคิดแบ่งแยกดินแดนได้อย่างไร มันก็เลยหาย

---